

HACKERS, GEEN CRACKERS

8 Mee-experimenteren met Hackerspace Brussels

AGENDA HELMUT LOTTI EN ROLAND: ONVERWACHTE BLUESBROEDERS
En ook: Posy Simmonds, Brussels Film Festival en Out Loud!

07
06
12

AFGIFTEKANTOOR BRUSSEL X P303153

© VINCE

De VGC stelt politieke cartoons tentoon, zoals deze van Vince (oorspronkelijk uit *Le Soir Magazine*).

Leeuw triomfeert op Flagey

BRUSSEL - De ontzetting in Franstalig Brussel was groot toen Bert Anciaux (toen bij de partij Spirit) in december 2004 als Vlaams minister van Cultuur voorstelde om de vzw Flagey over te nemen: hoe illustreer je zoiets beter dan met een reusachtige, agressieve Vlaamse Leeuw boven op de pakketboot? De culturele vzw Flagey verkeerde in 2004 in geldnood en de privésector - lees: de eigenaar van het gebouw - was niet bereid bij te passen. De Vlaamse Gemeenschap stelde voor om net als de Franse Gemeenschap en het Brussels Gewest met 500.000 euro over de brug te komen. Brussel hapte toe, maar de Franse Gemeenschap aarzde, waarop Anciaux zijn bod deed.

Deze en 53 andere cartoons over de taalstrijd zijn nog tot en met 11 juli te zien op de Press Cartoon Belgium-tentoonstelling *Je t'aime - Ik u ook niet* in de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie in de Lombardstraat. Meer op p. 14-15 in deze krant.

DV

Economie > Tweeduizend vacatures

MIVB massaal met pensioen

BRUSSEL - Tot na 2016 kampt de MIVB met een heuse pensioengolf. Meer eigen middelen zorgen ervoor dat de vervoersmaatschappij een eigen koers kan varen.

Al sinds 2009 kent de MIVB een pensioengolf. Maar liefst dertig procent van het huidige personeel is ouder dan vijftig. Tussen nu en vier jaar is de golf op haar hoogtepunt. Van de tweeduizend nieuwe aanwervingen dient zestig procent ter vervanging van gepensioneerden. "De MIVB is in volle expansie dankzij het stijgende aantal reizigers," zegt personeelsdirecteur Bauduin Auquier. "We hebben vooral dringend technische profielen en chauffeurs nodig. De grote pensioengolf is een gevolg van de grote aanwervingen die in de jaren 1970 plaatsvonden om het metronet uit te bouwen. Die mensen gaan weg. Maar doordat het bedrijf gegroeid is, hebben we ook veel nieuwelingen nodig, boven op de vervanging van oude werknemers." Problematisch, want hoewel er in Brussel veel werklozen zijn, vindt de MIVB maar weinig onderlegde kandidaten. "Veel jonge Brusselaars willen voor ons werken. Dit jaar alleen kregen we 16.000 sollicitatiebrieven toegestuurd, evenveel als in heel 2011. Maar vaak hebben jonge werklozen geen goede opleiding. Daarom gaan we nu samenwerken met de Brusselse arbeidsdienst Actiris, die voor ons zal selecteren. Vervolgens bieden wij een degelijke technische opleiding aan, en voor wie doorbijt een interessante baan. Dat is onze maatschappelijke verantwoordelijkheid." Die logica past de MIVB ook toe bij de aanwerving van preventiemedewerkers. "Het aantal sollicitanten voor veiligheidsberoepen is mee gestegen," zegt Auquier. "Dus nemen

we per jaar tachtig mensen aan die een preventieopleiding en een jaarcontract krijgen. Het gaat om mensen met nauwelijks een opleiding en weinig arbeidsethos. In de meerderheid van de gevallen blijven ze bij ons en kunnen ze doorstromen."

De grote aanwervingsgolf heropent de discussie over de maatschappelijke rol van de MIVB. In het nieuwe beheerscontract wordt eenmalig een bedrag van 1,2 à 2 miljard uitgetrokken voor de grote investeringen die eraan komen, zoals het automatiseren van de metro. Maar voor Brussels minister van Vervoer Brigitte Grouwels (CD&V) neemt dat niet weg dat de MIVB door de gestegen kostendekkingsgraad haar werking meer met eigen middelen zal kunnen sponsoren, en dus ook haar personeelsbeleid. Op die manier wordt de MIVB minder een overheidsbedrijf.

Christophe Degroof

ADVERTENTIE

**NISSAN
TEST & PLAY
DAYS**

100 PS3 TE WINNEN

ADVERTENTIE

TEXACO X PRESS

**SPECTACULAIR
OPENINGSWEEKEND
VRIJDAG 15 JUNI VANAF 15:00!**

Laeken Van Praet

ADVERTENTIE

het punt

Lees de

Gazet v/d Vrijwilliger

in het midden van deze krant.

Deze week achter de blauwe poort > Bij de hackers van Schaarbeek

'Geef de hardware terug aan de mensen'

Hackers ('geen crackers') aan het werk. Op de koelkastdeur een monitor: "Nu nog even een programmaatje schrijven, en dan zal iedereen die een drankje neemt, elektronisch kunnen betalen."

© IVAN PUT

SCHAARBEEK – Sinds een drietal jaar heeft Brussel een hackerspace. Mensen met heel verschillende profielen delen er hun passie voor alles wat met technologie en informatica te maken heeft. Elke dinsdagavond stelt Hackerspace Brussels zijn blauwe garagepoort open.

Prinses Elisabethlaan 48, dinsdagavond acht uur, de poort staat wagenwijd open. Binnen zitten al een vijftiental mensen, hoofdzakelijk mannen tussen twintig en 35. Streekbieren worden in het flesje geconsumeerd, wel honderd apparaten draaien op volle toeren.

Pascal verorbert stokbrood met camembert en trostomaatjes. Hij heet me welkom, maar waarschuwt ook: "Ik wil alleen met mijn voornaam in de krant, en niet op de foto. Ook al doen we hier niets illegaals, mijn baas en mijn cliënten zouden het niet begrijpen. Wat we hier dan wel doen? Bestaande technologie modificeren - hacken - voor uiteenlopende legale doeleinden, of als experiment of creatieve oefening. Die filosofie ligt geheel in de lijn van de hackers van de jaren 1970 en heeft niets te maken met de huidige *crac-*

kers die, illegaal, beveiligde systemen binnendringen."

Pieter is een van de oprichters van de hackerspace, die de afgelopen twee jaar steeg van tien naar veertig leden. Hij zegt dat de leden hier heel uiteenlopende achtergronden hebben: van grafisch vormgevers over ingenieurs tot mensen die banksystemen beveiligen. "Daarnaast is iedereen die wil leren of iets bijdragen, welkom. Je kunt hier op dinsdagavond binnenstappen, of meedoen aan een van de workshops."

Pascal pikt in: "Hier mag je fouten maken. We helpen elkaar, iedereen heeft zijn specialiteit of interesseveld. Doen is bij ons belangrijker dan slagen. Op school krijg je die kans niet."

De voertaal hier is Engels, maar dan doorspekt met Frans en Nederlands. Pascal is iets ouder dan de rest. Hij

lijkt een beetje de goeroe van de bende. Ondertussen staan er wel zes hackers om me heen. Ze hebben allemaal wel iets te vertellen, er wordt gediscussieerd en in dialoog

gegaan. En behoorlijk wat afgelachen, dat ook.

Marthe, een van de weinige vrouwen van het gezelschap, zit te solderen. Zij is de uitvindster van de DJ-ette, een fiets die via een dynamo muziek draait. Ergens anders klinken pianogeluiden. Twee jonge mannen spelen een com-

puterspelletje uit de jaren 1980.

Arduino

Frédéric, een elektricien met een baardje, geeft me een rondleiding. Hij heeft het over de Arduino, specifieke hardware die in 2005 werd ontwikkeld en die communicatie tussen de pc en de elektronicawereld mogelijk maakt. "Het is heel elementaire elektronica, we expe-

"Sommige mensen worden betaald om te doen wat wij hier doen: experimenteren, spelen, onderzoeken"

rimenteren er hier duchtig mee." Pieter ziet gelijkenissen met een *homecomputer* uit de jaren 1980: "Nu is die technologie gewoon een pak goedkoper en kleiner, maar vooral: de hardware is nu opener." Frédéric gidt me naar de koelkast, die volgestouwd zit met bier. De democratische prijzen worden mo-

menteel nog cash betaald, maar hij heeft een alternatief bedacht. "Op de *frigo* heb ik een monitor geïnstalleerd. Nu hoef ik alleen nog een programmaatje te schrijven, en iedereen zal elektronisch kunnen betalen."

Olivier heeft een uitgesproken visie op wat hier gebeurt. Hij is gefascineerd door hoe gegevens versleuteld zijn en in systemen worden gegoten. "Iedereen heeft een sleutel in handen, en hier delen we dat enorme vat aan informatie. Alle soft- en hardware is door mensen gemaakt, en uiteindelijk zo complex geworden, dat we hier de koppen bij elkaar steken om die informatie terug naar de mensen te brengen." Hij heeft het over Linux, de alternatieve en open software waarmee nagenoeg iedereen hier werkt.

Plots gaat de bel. Geen gewone, maar een gehackte, zoals bijna alles hier. Pieter leidt een korte vergadering in. De vzw botst in de garage stilaan op haar grenzen. Enkele leden hebben deze week een beschikbaar pand van maar liefst duizend vierkante meter bezocht. Pieter vindt drieduizend euro wel heel veel geld. Omdat de huidige garage gratis door de gemeente ter beschikking wordt gesteld, zou huren tegen dit tarief betekenen dat elk lid maandelijks bijna honderd euro moet bijleggen, bovenop de tien euro werkingskosten nu. Het idee wordt in beraad gehouden.

Pascal kondigt aan zondag naar het Vossenplein te gaan. "Daar is de laatste tijd interessant hackmateriaal te vinden." Bovendien kent hij de kunst van het afdingen. Plek en uur worden afgesproken.

Nicolas kijkt rond als ik hem naar zijn beroep vraag. Mijmerend antwoordt hij dat "sommige mensen betaald worden om te doen wat wij hier doen. Experimenteren, spelen, onderzoeken. Bedrijven als Google en Apple hebben dat goed begrepen." Hij vertelt dat hij gefrustreerd is in zijn job als ingenieur. "Tachtig procent van wat ik doe, leidt nergens toe. Herstructureren, consultants, je kent dat wel."

Voor ik vertrek, wil Pascal me nog aan iemand voorstellen, "want deze jongen heeft een speciaal verhaal." Pierre is kunstenaar en kwam hier via-via terecht. Vandaag is hij hier voor het eerst.

"Voor een tentoonstelling wil ik in een museumruimte via een flash een woord op het netvlies van mensen projecteren, dat dan een tijdje blijft nazinderen, zoals wanneer je te lang in de zon hebt gekeken. Ik prutste er thuis weken aan en kwam maar niet vooruit. Een Arduino bleek de oplossing. Enkele leden hebben me vanavond geholpen. Het kunstwerk kan vrijdagavond in La Louvière worden tentoongesteld."

In het naar buiten gaan stoot ik op een winkelkarretje, volgestouwd met elektronica. *'Hack it, before it becomes garbage'* staat erop. Buiten is het donker, enkele rokers zwaaien me uit. "Altijd welkom op dinsdag," hoor ik nog.

Tuur De Moor

Prinses Elisabethlaan 48 (bij het station van Schaarbeek), elke dinsdag vanaf 19 uur